

til Raadighed. Dermed forholder det sig nu saa, at dette Materiale endnu ikke er fuldstændig bearbejdet. Jeg har af nogle Udtalelser, der ere faldne dels som Afbydelser, dels paa anden Maade, sluttet, at man tror, at Kommissionen har røgtet sit Hverv med alt for stor Langsomhed, har ladet alt for lang Tid gaa hen uden at arbejde, eller hvad der nu bliver sagt. Det er imidlertid en Misforstaaelse. Det er jo et ganske overordentlig stort og omfattende Hverv, den har faaet, og jeg vedkender mig fuldstændig, at jeg indenfor Kommissionen bestandig har gjort mig til Talsmand for den Opfattelse, at vi først og fremmest burde tilvejebringe et virkelig fyldigt og paalideligt Oplysningsmateriale af dels statistisk, dels anden Art. Jeg skal — og haaber, ikke at røbe nogen Statshemmelighed derved — blot bemærke, at Kommissionen f. Eks. har tilvejebragt meget fyldige, sikkert de fyldigste her i Landet eksisterende Oplysninger netop angaaende Arbejdsløshedsforsikring, at det statistiske Materiale, der har kunnet indsamles, for Tiden er under en Bearbejdelse, der endnu ikke er afsluttet, og at Kommissionen gennem en særlig dertil egnet Mands Ophold i Tyskland i flere Maaneder har tilvejebragt en Fremstilling af den tyske Alderdoms- og Invaliditetsforsørgelseslovs Virkninger, undersøgte paa Stedet og belyste med alt det Materiale, der har kunnet fremskaffes, en Fremstilling, som ganske sikkert, naar den en Gang foreligger for Offentligheden, vil blive erkendt for at være et meget væsentlig Grundlag for Bedømmelsen af den Maade, hvorpaa man i Tyskland har gennemført en Alderdoms- og Invaliditetsforsørgelseslovgivning —, og det er jo det eneste Land, hvor man til Dato har gennemført en saadan.

Altsaa, Kommissionen sidder midt i store og, som jeg tror, meget betydningsfulde Arbejder for at belyse saa vel det ene som det andet af de Spørgsmaal, den har at undersøge, og den har ikke mindst haft sin Opmærksomhed henvendt paa det Spørgsmaal, der foreligger i dette Lovforslag. At forlange, at Kommissionen pludselig skulde afbryde sit Arbejde og f. Eks. udlevere sit statistiske Arbejde, inden det var fuldstændig bearbejdet, udlevere det Forslag, der foreligger i Kommissionen og har været Genstand for adskillige Behandlinger i dens Møder, inden den har kunnet tage endeligt Standpunkt dertil af Mangel paa tilstrækkeligt Materiale, tror jeg ikke vil fremme Sagen. Det bedste er forelø-

big at lade denne Sag blive indenfor Kommissionen.

Samtidig finder jeg det overmaade rimeligt, at ærede Medlemmer opfordre den til at fremme sit Arbejde saavel paa den ene som paa den anden af sine Opgaver saa hurtigt som muligt. I øvrigt tror jeg ikke, at Kommissionen behøver nogen særlig indtrængende Forestilling i denne Retning. Man maa nu en Gang ikke maale en Kommissions Arbejde efter Antallet af dens Møder. Jeg har hørt sige, at denne Kommission bestiller jo ingen Ting, for nu er det saa og saa lang Tid siden, den har holdt Møde. Men der er i Virkeligheden intet naaet ved at holde Møder, saa længe der ikke foreligger det Grundlag af indsamlede Kendsgerninger og en saadan Bearbejdelse af disse, som er nødvendig for, at Kommissionen kan tage et endeligt Standpunkt. Der maa i alle den Art store Kommissioners Virksomhed være forholdsvis lange Pauser, hvori de sagkyndige arbejde med Indsamling og Bearbejdelsen af Materiale, og først naar dette Arbejde er tilendbragt, kan dens Forhandling med Udbytte føres videre.

Saaledes tror jeg at maatte sige, at denne Sag er under stadig Behandling i Kommissionen, at den vil blive fremmet — antager jeg — saa hurtigt som paa nogen Maade muligt, og at man sikkert ved at tage dette Forslag op og gennemføre det i Aar uden at drage Nytte af det indgaaende Arbejde, som Kommissionen har udført, vil gøre denne Sag en mindre god Tjeneste og fremme en Løsning af den, som langt fra vil være saa godt underbygget og langt fra saa heldig som den, der vilde fremkomme, naar Kommissionen har fremlagt sit Forslag med de Oplysninger og Beregninger, hvorpaa dens Forslag er bygget. Derfor mener jeg, at den rette Vej er den at lade Kommissionen fortsætte sit Arbejde og vente med her at tage endeligt Standpunkt til Sagen, indtil Kommissionens Betænkning foreligger og Regeringen derpaa har bygget et Lovforslag saavel om dette som om det andet, som foreligger for Kommissionen. Derfor underkender jeg ikke den store Interesse for Sagen, som de ærede Forslagsstillere have vist ved at fremkomme med deres Forslag. Jeg tror ogsaa, det kan have sin Betydning overfor Offentligheden stadig at holde Interessen vaagen, og at deres Forslag, saaledes som det her er fremkommet, maaske er en yderligere Spore for Kommissionen til at fremskynde sine Arbejder saa meget som muligt. Det er jo altid